

Pek obana Benzemiyorsun Ammaa

– İpciERDOĞAN · 08 Haziran 2022

PEK ÇOBANA BENZEMİYORSUN AMMAA!

Ne uğursuz geceydi öyle, kötü kötü rüyalar, birinden kan ter içerisinde uyanıp uzun bir süre kendisini dinledikten sonra tekrar uyuduğunda yine korkunç rüyalar görüyordu. Yoksa akşamdan yemeği fazla mı kaçırmıştı da bu kadar berbat bir gece geçirmişti.

Yataktan doğrulduğunda güneş neredeyse bir adam boyu yükselmişti. Babası Sarı Seyfi'nin kıyılı duran yattığı odanın penceresinden başta Emine kadın olmak üzere diğer iki hanımı ve aile efradına bağırıp çağırıldığı kulağına geldi. Kendisini biraz toparlayınca babasının "dışarı öğlen oldu, yetmedi mi Güloğlanın bu gadar yattığı, şımarttığınız yeter, galdırın şunu yatağından da yanıma gelsin hele"

Adı Yakup olsa da babasının tek evladı olduğu için "ocak umudu" diye gözü budaktan esirgenir, askerliğini bitirip geldiği halde ona daha halâ çocuk muamelesi yapılır, "Güloğlan aşağı, Güloğlan yukarı" kimsenin dilinden düşmezdi.

Güloğlan elini yüzünü yıkadığı halde daha gördüğü abuk sabuk şimdi ise ne olduğunu pek hatırlayamadığı o korkunç rüyaların tesirinden kurtulamamış, bunun yanında bir de aile efradı babasından kendisi için fırça yemişti. Güne kendince büyük aksiliklerle başlamıştı.

Sarı Seyfi köyünde 'Gısırın uşağı' diye anılan aileden kapısında birkaç sürü davarı, ahır dolusu ineği danası, çalışanları olan, geçimini çiftçilikle temin eden herkesçe sevilen sayılan, sözü geçerli, 'Seyfi ağa' diye tanınan zengin birisiydi. Sülalenin erkeklerinin kolay kolay çocukları olmaz bu yüzden iki, hatta üç bile evleneni olduğu görülürdü. Hanımlarına "Güloğlanı şımartıyorsunuz" diye kızan babası onu karşıdan görünce öfkesini unutup "geel bağlım sarı guzum" diye bağırına bastı.

Güloğlan Yakup sorumsuz büyüyen, çakaralmaz tabancasını yanından eksik etmeyen, uzun boylu, yakışıklı, sarı benizli, kahverengi saçları ve çekici mavi gözleriyle evlerinin altındaki çeşmeye testilerle suya gelen genç kızların yüreğini hoplatan köyün parmakla gösterilecek şık giyimli gözde delikanlılarından birisiydi. Başında hafif keli olsa bu kusur değil, onu uzun saçlarıyla ya da kasketle kapatıyordu.

Babası oğlunu karşısına aldı "Yaap evladım sen yatağında mışııl mışııl uyurkan çoban davarı galdırıp gitti. Bilyon Mayıs ayındayız sürüye alışın diye boon guzuları gaddık, aman gözünü seviyim davarları fazla uzaklara götürmemesini çobana dimeyi unutmuşum, aşama gadar bağların adirefinde beraberce hayvanları gıvrandırıp güdün".

Evleri köyün dışında olup dağa sıfır noktadaydı. O yıl bol rahmet yağmış otlar neredeyse diz boyuna yakın büyümüşü. Güloğlan Yakup ve çoban davarı bağların etrafında otlatırken onların bağlara girip omacalardaki taze ışınlara zarar vermemelerine çok gayret gösteriyorlardı.

Hava kapalı olmasına rağmen normal sıcaklıktaydı, ara sıra yağmur serpelese de bir çalı kovuğuna girip ıslanmaktan korunuyorlardı. Öğle vakti geçkin çoban yedikleri pilav artıklarını köpeklere dağıtırken kulağına birden "bobaa bobaa" diye ağlamaklı bir şekilde çağırın on yaşlarındaki oğlu Duran'ın sesi geldi. Meğer çobanın hanımı hamileymiş "aman hayvanları dikkatli otlatın, ben bir iki saat

sonra gelirim” diyerek müsaade alıp gitti.

Güloğlan Yakup ile Duran sürüyü çoban kadar ilmini bilmedikleri için iyi otlatamıyorlar, bu arada fırsatını bulan keçiler o sırada bağına bellemekte olan Yunsuz Şakir’in duvarı ya da tel örgüsü olmayan bağına giriyorlardı. Adam bu durumdan gittikçe rahatsız olmaya başladı. İlk önceleri Yakup’a nazikçe şikayette bulunsa da sonradan işi artırarak bağırap çağırmaya başladı. Yakup olayı tatlıya bağlamak istedikçe adam aradaki yaş farkından istifade ederek işi sövmelere kadar getirir oldu.

Yakup davarı Duran’ın yardımıyla oradan uzaklaştırmaya çalışsa da ol görüp bunu beceremiyor, haliyle de bir bela çıkmasından korkuyor “nerede galdı bu çoban” diye iç geçiriyordu. Yakup davarı çevirirken Duran ağlayarak yanına geldi. “Yaap ağbi Şakir dayı beni iki de bi döğöyo, sana dimedim amma bu gaç oldu” Yakup öyle hemen sinirlenecek birisi değildi, adamın yanına varıp selam verdikten sonra “Şakir emmi boon işlerim ters gitti, noolur üstüme fazla gelme, bak benim böyüğümsün, şurda galbini gırmayım” .

Yunsuz Şakir dayı sinirden ne yaptığını ne dediğini bilmeyecek hale gelmiş bir yandan küfür ediyor bir yandan da Yakup’a vurmaya çalışıyordu. Yakup elindeki sopayla kendisini korumaya çalışırken kendilerini seyreden iki bağ üstünde o gün için bağ bellemeye gelen Fatma bacıdan “gelip araya girse de şu adamla dövüşmesek bari” diye medet bekliyordu.

Her nasıl oldu bilinmez bir silah sesinden sonra ortalığı bir barut kokusu sararken eceli yeten Yunsuz Şakir dayı elindeki saldırıya geçtiği belle beraber Yakup’un ayakları dibine yığılıp kalması bir oldu. Yakup hayatta başına gelmedik bu olay karşısında şok oldu. Olduğu yere çömeldi, ne kadar öyle orada durdu bilinmez kendisini toparladıktan bir müddet sonra soluğu babasının yanında aldı. Olan olmuştu, yapacak bir şey yoktu. Sarı Seyfi oğlunun cebine bolca para koyup çok şeyler nasihat verdikten sonra Taşlı gedikten onu Allah’a emanet edip yolcu etti.

Eskişehir’in Mihaliçcik ilçesi Sazak köyü toprak ağası Mehmet Emin Sazak köydeki işlerin yerinde olup olmadığını öğrenmek için sık sık burayı teftişe gelir, bir müddet orada kalır, buranın görevlilerden bilgiler alır, yerine göre çiftliğinde çalışanlarla bire bir ilgilenir, ihtiyaçları ve sorunlarını giderdikten sonra fabrikalarını gezer daha sonra milletvekili olduğu için Ankara’ya dönerdi.

Mehmet Beyin çiftliğe bu gidiş gelişlerinde çobanlıkla oradaki görevini idame ettiren uzun boylu, sarışın, kahverengi saçlı delikanlı hep dikkatini çeker olmuştu. Kimdi, kimin nesiydi bu genç, hiçte çobana benzer bir tarafı yoktu. Çiftliğin kahyasına sorsa da ondan olumlu bir cevap alamamış sadece ‘işini aksatmayan kendi kendine derin düşüncelere dalan birisi olduğunu’ öğrenebilmişti.

Güloğlan Yakup Sazak köyüne geleli aradan kaç yıl geçmişti bunu kendisi de hatırlamıyor sadece köy, ana, baba, arkadaş ve akrabalar gözünde tütüyordu. Ara sıra ihtiyaçlarını gidermek için çiftliğin kahyasından izin alarak Mihaliçcik ilçesine gider “acaba bir tanıdığa rast gelir miyim” hevesiyle etrafı kolaçan ederdi.

Bu gidiş gelişlerinden birisinde tesadüf bu ya öldürdüğü Yunsuz Şakir’in yeğeni orada askerlik yapan Yusuf onu fark etmesiyle durumu ilçe jandarmaya bildirir. Görevli jandarmalar Yusuf’la beraber onu bir çay ocağında sıkıştırıp “teslim ol” deseler de Yakup çareyi kaçmada bulur. Kaçarken bacağına bir kurşun sıyırda da bir eve sığınarak izini kaybettirir. Ev sahibi Mehmet Emin Sazak’ın akrabasıdır.

Güloğlan Yakup onca badireden sonra kendisini ağrılayan ev sahibinin yardımıyla çiftliğe gelerek

kendisini emin ellerde bulur. Mehmet Emin Sazak görmüş geçirmiş birisidir “oğlum uzun zamandır seni gözetim altında tuttum, pek çobana benzemiyorsun amma ben sende bir asalet, bir ağalık ruhu hissediyorum, şimdi anlat bakalım kimsiinin necisiin”.

Mehmet Emin Sazak ertesı günü kendi elleriyle çalışanını güvenlik güçlerine teslim ederek ağırlığını koymak sureti ile onun az bir cezayla serbest kalmasını sağlar.

ERDOĞAN ÇALIŞKAN 07 06 2022 KIRŞEHİR GERÇEK YAŞANMIŞLIKLARDAN